

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: WE Brand Sàrl (Luxembourg, Luksemburg)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Sporni žig u pitanju: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementima „W E” – prijava za registraciju br. 10 763 795

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 4. kolovoza 2014. u predmetu R 2305/2013-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i prihvati prijavu za registraciju žiga Zajednice podnesenu od tužitelja;
- naloži OHIM-u i drugoj strani snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 13. listopada 2014. – Belgija protiv Komisije

(Predmet T-721/14)

(2014/C 431/66)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Belgija (zastupnici: L. Van den Broeck i M. Jacobs, uz asistenciju odvjetnikâ P. Vlaemmincka i B. Van Voorena)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Preporuku Komisije 2014/478/EU od 14. srpnja 2014. o načelima za zaštitu potrošača i igrača internetskih igara na sreću te sprječavanje maloljetnika u igranju internetskih igara na sreću;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Kao prvi tužbeni razlog ističe se povreda načela dodjeljivanja iz članka 5. UEU-a jer nije naveden bitan pravni temelj koji Komisiju ovlašćuje na donošenje pobijane mjere.
2. Kao drugi tužbeni razlog ističe se povreda načela dodjeljivanja jer Ugovori Komisiju u području igara na sreću ne ovlašćuju na donošenje pravnih akata s učinkom usklađivanja.

3. Kao treći tužbeni razlog ističe se povreda načela lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a i institucionalne ravnoteže u smislu članka 13. stavka 2. UEU-a jer Komisija nije uzela u obzir zaključke Vijeća od 10. prosinca 2010. o „Okviru za igre na sreću i klađenje u državama članicama Europske unije” (Dokument 16884/10).
4. Kao četvrti tužbeni razlog ističe se povreda načela lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a u odnosu s državama članicama.
5. Kao peti tužbeni razlog ističe se povreda članka 13. stavka 2. UEU-a te članaka 288. i 289. UFEU-a jer pobijana mjera zapravo predstavlja prikrivenu direktivu. Tužitelj isto prigovara da je Komisija povrijedila članak 52. Povelje Europske unije o ljudskim pravima time što nije upotrijebila zakon kako bi ograničila slobodu izražavanja i informiranja utvrđenu u članku 11. Povelje o temeljnim pravima.

Tužba podnesena 14. listopada 2014. – Aalberts Industries protiv Komisije i Suda Europske unije

(Predmet T-725/14)

(2014/C 431/67)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Aalberts Industries NV (Utrecht, Nizozemska) (zastupnici: R. Wesseling i M. Tuurenhout, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija i Sud Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Europsku uniju, zastupanu po Sudu ili Europskoj komisiji, osudi na naknadu štete u korist društvu Aalberts Industries, nastale zbog povrede njegovih prava, i to u iznosu od 1 041 863 eura za imovinsku štetu i 5 040 000 eura za neimovinsku štetu ili u pravičnom iznosu koji utvrdi Opći sud, uvećano u oba slučaja za kompenzacijske kamate za razdoblje od 13. siječnja 2010. do dana objave presude o ovoj tužbi po kamatnoj stopi koju je ESB odredio za glavne poslove refinanciranja, a koja je vrijedila za razdoblje o kojem je riječ, uvećano za dva postotna boda ili odgovarajuću kamatu koju utvrdi Opći sud;
- Europskoj uniji, zastupanoj po Sudu ili Europskoj komisiji, naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ističe da je Opći sud u postupku Aalberts Industries N. V. i dr./Komisija (T-385/06), koji je tužitelj pokrenuo protiv Odluke Komisije C(2006) 4180 *final* od 20. rujna 2006. u postupku na temelju članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/F-1/38.121 – cijevni nastavci), povrijedio njegovo pravo na odlučivanje u razumnom roku.

Tužitelj ističe da je postupak trajao četiri godine i tri mjeseca iako odlučivanje Općeg suda o njegovoj tužbi s obzirom na sve okolnosti slučaja nije smjelo trajati duže od tri godine. Opći sud je povrijedio članak 47. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, koji sudovima Unije nameće obvezu da o predmetima odluče u razumnom roku, te članak 6. stavak 1. EKLJP-a, koji svakom pojedincu daje pravo da se njegov slučaj ispita u razumnom roku.

Tužitelj je zbog činjenice da Opći sud nije završio postupak o tužbi unutar razdoblja od tri godine pretrpio stvarnu i izvjesnu imovinsku štetu. Tu štetu čine troškovi koji su mu nastali zbog refinanciranja bankarskog jamstva nakon što je postupanje po tužbi trajalo dulje od tri godine.